

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 63 • Seria II • Nr. 696 • Miercuri 26 aprilie 1961 • 8 pagini — 15 bani

Lună mai, bine-ai venit!

Lună mai, timp însoțit,
Îți spunem: bine-ai venit!
Lună mai, zile senine
Te primim cu drag și bine;
Zumzue-n lumini de soare
Sute și mii de tractoare,
Mindre cresc lanuri de grâne
Și tot omul are pline,
Iar ca brâu al munților
Crește holda sondelor,

Țara-ntreagă-n lung și-n lat
E colț de cer instelat
Cu stele din raza lui
Dragului, partidului.
Azi sintem cu toți voioși
Că ni-s anii luminoși.

Auzită de I. BRAGHEȘ în comuna Mindra, regiunea Brașov.

1 MAI 1961

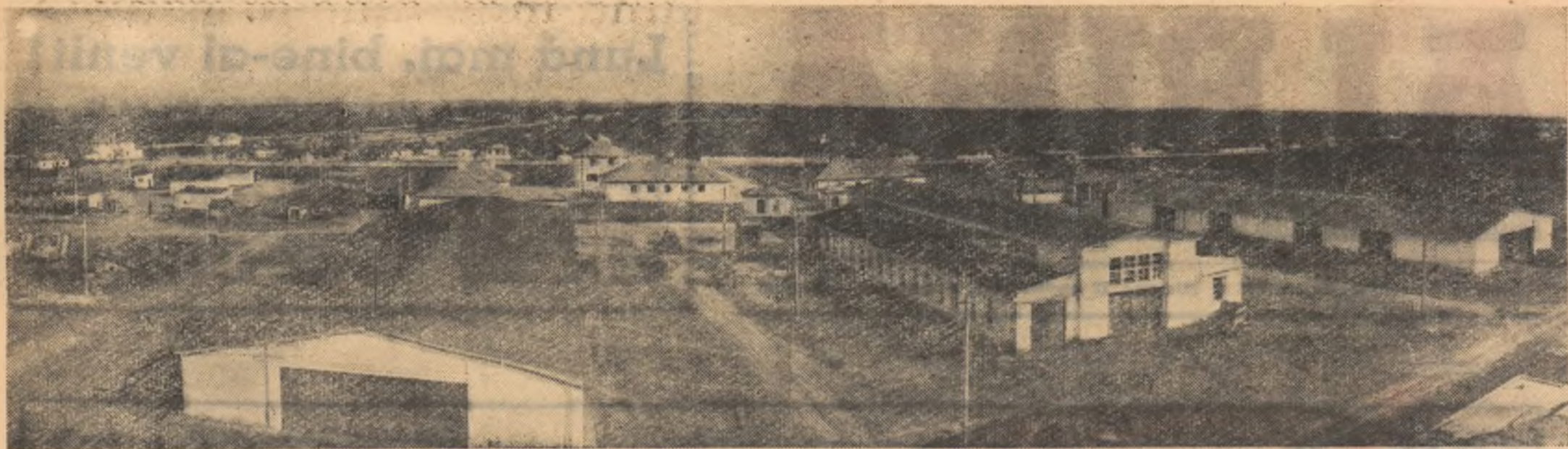
Trăim fiorul pregătirii pentru sărbătorirea lui 1 Mai, zi de afirmare a solidarității tuturor celor ce muncesc. O vom sălvi ca totdeauna în decorul primăvărat al firii, întreaga omenire muncitoare va sărbători această zi în condițiile strălucitelor eforturi depuse de lagărul păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică pentru ca flacăra războiului să nu se mai aprindă niciodată, pentru ca rațiunea să triumfe împotriva demenței, iar pacea să se întroneze definitiv pe planeta noastră. Prăznuirea lui 1 Mai 1961 va fi aureolată de istorica victorie a omului asupra naturii, realizată prin zborul cosmic al eroului Gagarin la bordul navei „Vostok”. Prin acest istoric zbor, culme a geniului uman, Uniunea Sovietică, țara cu cea mai avansată orinduire din lume, a deschis — în aplauzele întregii omeniri — o nouă eră: „era cosmică”.

„Noi considerăm victoriile în cucerirea Cosmosului drept realizări nu numai ale poporului nostru, ci și ale întregii omeniri” — se spune în Chemarea C.C. al P.C.U.S. a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Guvernului Uniunii Sovietice, „Le punem cu bucurie în slujba tuturor popoarelor în numele progresului, fericirii și binelui tuturor oamenilor de pe Pământ. Nu punem realizările și descoperirile noastre în slujba războiului ci în slujba păcii și securității popoarelor”.

Illuminată de umanismul profund al acestei solii, pătrunsă de conștiința tot mai fermă a superiorității și invincibilității socialismului, având certitudinea realizării unei istorii ce nu mai poate fi oprită din marșul ei triumfal, omenirea muncitoare va sărbători, așadar, primul 1 Mai al „erei cosmice”.

Fiarește ziua de 1 Mai încă nu va îmbrăca pretutindeni aceeași haină festivă. Acolo unde oamenii muncii sînt încă siliți să trudească și să lupte în condițiile exploatareii capitaliste și ale împilării coloniale, rîndurile demonstrațiilor se vor izbi poate de bastoanele polițiștilor și de carabinele jandarmilor. În Angola,

(Continuare în pag. 4-5)

Vedere generală a S.M.T. Sihlea

MECANIZATORI și colectivisti

„Toate brigăzile de tractoare au terminat însămînțatul culturilor din epoca I-a cu 3 zile mai devreme și au început însămînțatul porumbului... fiecare mecanizator curgăste ce sporuri de producție a prevăzut gospodăria colectivă la care lucrează și luptă pentru

realizarea lor... S.M.T. își va atinge astfel scopul pentru care a fost creat, de organizator și îndrumător al producției agricole“
(Extras din foaia volantă nr. 4 a S.M.T. Sihlea, raionul R. Sărat).

Tractoriștii împrăștiați pe miile de hectare din marea suprafață pe care o acoperă mecanizarea se string parcă laolaltă din nou în clipa cînd sosește foaia volantă. Atunci simte fiecare pulsația stațiunii în plinătatea ei, și o clipă alături, pe tovarășul de la depărtare. Foaia se citește în ora de răgaz de la masă sau seara în vagonul dormitor. Pe paturi pot fi văzute atunci cărți lăsate deschise din seara trecută și, împăturite frumos, pijamalele. La Sihlea tractoriștii dorm în pijama, iar unii vin la cîmp cu motociclet-

din Sihlea sînt de 10 ani pe tractor. Cîți hantri or fi făcut, cît pămînt au răscolit, cine mai știe? Ce se poate spune este că au văzut desăvirșindu-se sub ochii lor, și cu participarea lor activă, marea schimbare a oamenilor și a pămîntului. Cu 10 ani în urmă arau peste întîile haturi; acum tractoarele călătoresc pe ogoare ca navele pe ocean. Cele cîteva gospodării firave la început, sînt azi puternice și bogate. Au mai înflorit altele pe lîngă ele și și-au mărit neîncetat cuprinsul. Azi nu mai spun: „Arăm pină colea“.

despre care știu azi că alcătuiesc viitorul fermei zootehnice.

Este, fără doar și poate, un nou mod de a privi, iar mecanizatorii îl încurajează și-l sprijină.

Cea dintîi pagină din cartea colectivei din Bogza se scrie acum, dar cuvîntul înainte l-au scris tractoriștii de la I-a încă din toamnă. Mai bine de 100 de întovărășiți făcuseră în acea vreme cereri de intrare în G.A.C. Era în clipa cînd în cîmpul mare se pregătea patul germinativ pentru recolta din acest an.

Gospodăria colectivă nu se născuse, dar tractoriștii brigăzii I-a i-au pregătit dinainte darul. S-au întrecut pe sine, la calitatea lucrărilor trudind intens pentru fiecare hantru. Cu viitoarea recoltă avea să-și susțină G.A.C. prima demonstrație de superioritate. Proaspeții colectivisti au ieșit la marginea ogorului și au admirat mulțumiți opera tractoriștilor. Griul răsărise uniform și viguros. La dezbaterea Directivelor C.C. al P.M.R. colectivisti din Bogza au inseris sporuri de producție la griu, porumb și sfeclă. Știau pe ce se bizuie. Faptul acesta, din multe care alcătuiesc bogata lor viață, îl po-

A sosit foaia volantă la brigada a 9-a. Șeful de brigadă Ovidiu Ghinioiu dă citire ultimelor noutăți pe stațiune.

ta. De vagonul brigăzii I-a stau prîpônite biciclete și o motocicletă. E a lui Iacob Tănase. Tractoristul nostru se delectează plîmbîndu-se cu ea, dar cîteodată se mai întîmplă și altfel. A avut într-un rînd pană de cauciuc la tractor, (el este pe U.T.O.S.). Procedura era să aștepte pină cînd administrația avea să aprobe scoaterea altei camere de cauciuc de la magazie.

Se scurgeau așa preț de cîteva ore bune. În timpul asta ar fi privit la tractoarele celorlalți cum înghit hantri după hantri, cum li se urcă pe grafice săgeata, în timp ce el... Nu! Pentru un tractorist aflat în campanie chiar și minutele-s de preț. O goană deci cu motoreta pină la direcțiunea S.M.T.-ului, de acolo la magazie și pină la prînz iată-l înapoi la brigadă, cu camera nouă. A lucrat întîns pină seara recuperînd toată întîrzierea.

Tractoristul trezește satul dis-de-dimineață și tot el e cel care-i spune ultimul „noapte bună“. Cît ține campania e aproape una cu mămăna. Unii dintre tractoriștii

Marginea ogorului nu se mai vede. E dimensiunea nouă a pămîntului și gîndirii celor ce-l stăpînesc.

Colectivisti au îmbrățișat cauza mecanizării ca și pe cea a agrotehnicii. Cei din Sihlea, Jideni și Obrejița au cerut la sfatul S.M.T. să li se execute în acest an prașitul mecanic la porumb, pe întreaga suprafață cultivată. Ei au probat și știu că prașitul mecanic se face repede și scutește brațe de muncă ce pot fi folosite în alte sectoare în această perioadă prea plină de treburi. Au probat și cei de la Coroteni foloasele aplicării complexului de măsuri agrotehnice. De pe un lot de 10 hectare au scos anul trecut 3.700 kg. griu la hectar. Anul acesta, extînzînd rezultatele experienței pe întreaga suprafață semănată cu griu, ei au prevăzut peste 2.000 kg./ha.

Colectiva din Jideni, abia înființată de un an, a schimbat supranumerarul de bouleni de jug, (de care îndeobște oamenii se despart greu), pe juninci

O producție bună de cereale dă certificat de calitate și vrednicie nu numai colectivistilor ci și mecanizatorilor. Șefii de brigăzi știu pe de rost cifrele de producție ale G.A.C. unde lucrează. S-ar putea spune că le visas-

Angajamentul stațiunii luat în cinstea aniversării partidului, grăiește întîi de producție. Se va realiza în medie la hec-

Comunistul Gheorghe Stănescu împreună cu Constantin Iordăchescu, montatori, s-au angajat în cinstea aniversării partidului să dea economii în valoare de 1.000 lei și reparații de bună calitate.

tar, pe întreaga suprafață lucrată de S.M.T., 1840 kg. griu (inițial planificat 1.777 kg.) 2.640 kg. porumb boabe (planificate: 2.572 kg.), 23.000 kg. sfeclă etc. De economii la combustibil și lubrifianți se pomenește după asta. Parte integrantă din angajamentul cel mare, angajamentele brigăzilor urmează aceeași ordine. Ele sînt afișate pe pereții vagoanelor-dormitor și sînt cuvînt de ordine, pentru azi și pentru săptămînilor și lunile care vin. Cele 12 brigăzi de tractoriști din Sihlea sînt în întrecere după cum în întrecere sînt și colectivele pe care acestea le deservesc. Și cum criteriul principal e calitatea lucrărilor, tractoriștii leagă în primul rînd de aceasta stăruința de a-și vedea în frunte gospodăriile pe care le deservesc. Problema are și o latură sufletească. Tractoriștii sînt colectivisti sau au familia în colectivă la care sînt repartizați cu brigada. Cum i-ar pu-

tea lasă inima să facă lucrări de mîntuială, cînd știu că ar ajusta astfel venitul alor săi? Ovidiu Ghinioiu, anul trecut șeful brigăzii a III-a fruntaș pe stațiune, a cerut să fie dat în acest an la brigada a 9-a. Aici trebuia nu mergea chiar așa strălucit. Ar fi putut să stea la „a 3-a“, unde totul era în ordine, dar el, comunistul Ghinioiu, a urmat calea întrecerii socialiste: să-i aduci pe toți la nivelul celor din frunte. Și a izbutit Ghinioiu — imprimînd brigăzii stilul său de muncă, cultivînd la tractoriști simțul răspunderii personale, — să o aducă pe primul loc în clasamentul întrecerii.

Grigore Chiriac e fala stațiunii. Cînd amintește de el, organizatorul de partid, Cornel Dragomirescu, are o vorbă: „Lucrează — zice — ca un „artist“. Pleacă de aici, de pildă, cu tractorul și pină în zare brazda-i trasă parcă cu rigla. Și doar cîmpul nu-i foaie de hîrtie. Acum „artistul“ e hăt, departe pe ogoarele Mihălcenilor, subordonîndu-și în întregime „arta“ scopurilor producției: „Semănatul în rînduri perfect drepte a porumbului înlesnește întretinerea mecanizată a culturilor“. Și pornind de aci, mecanizatorul din Sihlea dezvoltă mai departe raționamentul simplu și mare.

„Întretinerea mecanizată duce la sporuri de recoltă“.

— Sporul de recoltă duce la mărirea valorii zilei-muncă și la creșterea bunăstării colectivistului.

El își concretizează această concluzie, mînuind din zori și pină-n noapte tractorul.

Toate acestea ar putea să înlesnească cititorului înțelegerea mai largă și mai completă a procentelor înscrise scurt și sobru în foaia volantă.

— Nicolae Paraschiv a realizat 173 de procente la sută, Chiriac Grigore 135 la sută, Briuverde 115 la sută...

Vestea faptelor lor ajunge întîi în inima S.M.T.-ului de unde, amplificată, pornește ca în 12 raze spre cele 12 brigăzi de tractoriști din cîmpul cel mare.

FOAIE VOLANTĂ

MECANIZATORUL

SUPLIMENT AL GAZETEI DE PERETE
ORGAN AL ORGANIZAȚIEI P.M.R.
ȘI AL COMITETULUI SINDICAL DIN
S.M.T. SIHLEA

Nr. din 196...

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Române în R. P. Polonă

La sostrea în gara din Varșovia

Luni, 24 aprilie. Locuitorii frumoasei capitale de pe malurile însozite ale Vistulei, Varșovia renăscută din ruine, așteptau cu entuziasm sosirea oaspeților dragi: delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Române. Pe străzile minunatului oraș, învesmîntat în hainele înflorite ale primăverii, unduiesc sute de steaguri românești și poloneze, au apărut portretele conducătorilor de partid și de stat ai celor două țări frățești, lozinci scrise în limbile polonă și română.

În dimineața acestei zile a sosit la Varșovia delegația de partid și guvernamentală a R. P. Române, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. La invitația C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului R. P. Polone, delegația face o vizită de prietenie în Polonia, ca răspuns la vizita pe care delegația de partid și guvernamentală a R. P. Polone, în frunte cu tovarășii Wladyslaw Gomulka și Jozef Cyrankiewicz, a făcut-o în mai 1958, în țara noastră.

Delegația este alcătuită din tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, conducătorul delegației, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gh. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Aurel Mălnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe. Din delegație face parte, de asemenea, tov. Dumitru Praporgescu, ambasadorul R. P. Române la Varșovia.

Delegația este însoțită de consilieri, experți și ziariști. Împreună cu delegația a sosit și ambasadorul R. P. Polone la București, János Zambrowicz.

Sosirea delegației de partid și guvernamentale a R. P. Române la Varșovia a prilejuit o puternică și entuziastă manifestare a prieteniei trainice care leagă cele două popoare, strîns unite în marea familie a țărilor socialiste. Legăturile de prietenie dintre popoarele romîn și polonez, au rădăcini adînci în trecutul istoric. Eliberarea de sub jugul fascist, obținută în condițiile glorioaselor victorii ale Armatei Sovietice, instaurarea puterii populare și trecerea celor două țări la construirea societății socialiste au dat prieteniei romîno-polone un conținut nou, caracteristic legăturilor internaționaliste ce unesc în mod indestructibil toate țările lagărului socialist.

În întîmpinarea delegației romîne au venit Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Alek-

sander Zawadzki, președintele Consiliului de Stat, Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., membri ai Consiliului de Stat și guvernului, conducători ai organizațiilor politice și obștești, ai instituțiilor centrale, personalități ale vieții culturale și științifice, generali, ziariști polonezi și străini.

Apariția delegației romîne în Piața Gării este întîmpinată cu vii aplauze. Locuitorii Varșoviei fac o călduroasă primire delegației noastre de partid și guvernamentale. Prin lozincile pe care le scandează, prin prieteneștile cuvinte pornite din adîncul inimii, varșovienii își exprimă puternicele sentimente de prietenie față de înalții oaspeți, față de poporul romîn.

Sînt clipe emoționante. Membrii delegației noastre și conducătorii partidului și statului polonez se îmbrățișează. Stringeri prietenești de mîini, urări de bun venit. Ovațiile zecilor de mii de varșovieni nu cîntesc. Este o entuziastă manifestare a trainiceii prietenii frățești dintre popoarele polonez și romîn.

Tovarășul Wladyslaw Gomulka a-

drează solilor poporului romîn un cuvînt de bun sosit. „Locuitorii capitalei noastre și întregul popor polonez — a spus tovarășul Wladyslaw Gomulka — își exprimă bucuria de a avea ca oaspete în țara lor delegația Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne, pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, pe tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, și pe toți membrii delegației”.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej rostește apoi o cuvîntare prin care transmite locuitorilor capitalei poloneze, poporului polonez, salutul frățesc al poporului romîn. „Avem sincera satisfacție — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — că relațiile prietenești dintre partidele și popoarele noastre, ocolăbarea multilaterală romîno-polonă sînt mai trainice ca oricînd și se dezvoltă continuu, spre binele reciproc al țărilor noastre, în interesul întăririi lagărului socialist în ansamblu. Uniunea și coeziunea mării familii a statelor socialiste este izvorul forței noastre, constituie garanția independenței și înfloririi tuturor țărilor socialiste, apărării păcii și securității popoarelor din întreaga lume. De aceea întărirea acestei prietenii este pentru noi o îndatorire supremă”.

Îndelungi aplauze și urale, lozinci închinete prieteniei dintre cele două popoare și unității de granit a lagărului socialist au subliniat cuvintele conducătorilor de partid și de stat ai celor două țări.

De la Gara centrală a orașului, pe întregul traseu lung de 5 km., de-a lungul pieței Zawisza, străzile Coszykova, M.D.M., pînă la Palatul Belvedere, reședința delegației, cei peste 150.000 de varșovieni, tineri și vîrstnici, femei și bărbați, au salutat cu dragoste frățească delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Din mii de piepturi răsună cu-

vîntul: „Trăiască”, repetat de cite trei ori. Este un obicei al polonezilor de a-și primi oaspeții dragi cu urarea cea mai scumpă: „Trăiască”.

★

În dimineața de 24 aprilie delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne care se află la Varșovia, alcătuită din tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, conducătorul delegației, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gh. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Aurel Mălnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe și Dumitru Praporgescu, ambasadorul R. P. Romîne la Varșovia, a făcut o vizită tovarășilor Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Aleksander Zawadzki, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, și Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone.

★

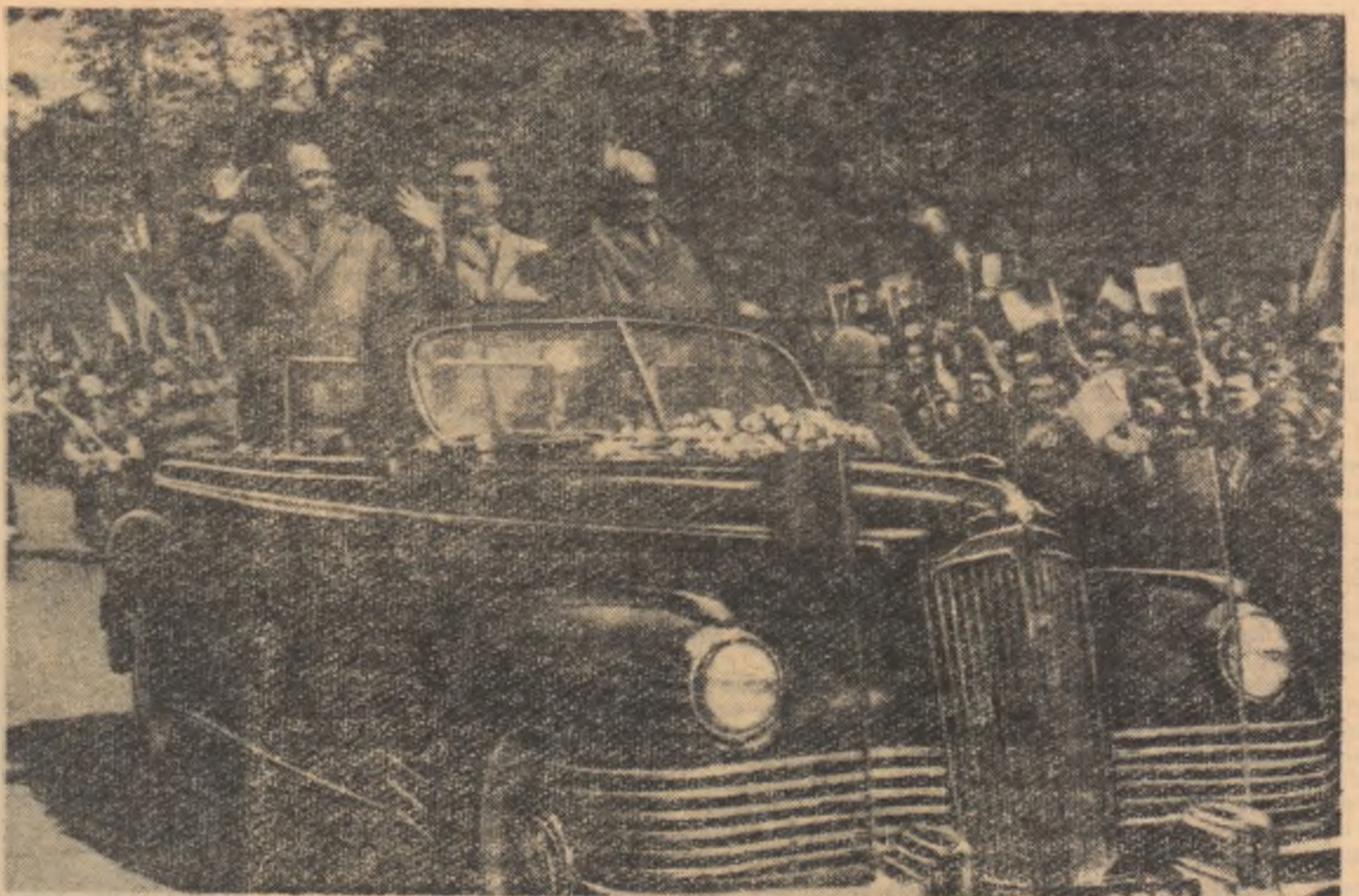
În după-amiaza zilei de 24 aprilie, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne, condusă de Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn și președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, a depus coroane de flori la Mormîntul soldatului necunoscut și la Monumentul ostașilor sovietici.

★

În seara de 24 aprilie, Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, și Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, au oferit în saloanele Palatului Consiliului de Miniștri o recepție cu prilejul vizitei în Polonia a delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne, condusă de Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al Partidului Muncitoresc Romîn, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne.

Convorbiri de partid la sediul C. C. al P. M. U. P.

VARȘOVIA 25 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 25 aprilie, la sediul C.C. al P.M.U.P. au avut loc convorbiri de partid între delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului R. P. Romîne condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R. și membri ai conducerii Partidului Muncitoresc Unit Polonez în frunte cu tovarășul Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească.

VARȘOVIA. Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Aleksander Zawadzki și Wladyslaw Gomulka salută populația

(Urmare din pag. 1-a)

aflată sub călcăul călăilor salazariști, în țara lui Patrice Lumumba pe care marionetele mobuiste încearcă să o dezbină și să o vândă colonialiștilor, în Algeria sau în Vietnamul de Sud, patrioții vor strânge cu o mână drapelul eliberării, iar cu cealaltă patul armeei. Soarele lui 1 Mai va pătrunde și în celele luptătorilor internțiști de Franco, va ilumina chipurile muncitorilor americani sau japonezi, constituiți în pichete de grevă, și ale țărănilor vest-germani postați în calea poliției venite să le transforme ogoarele în rampe pentru rachetele morții.

Oricum ar fi, oricâte stavile ar mai ridica impostorii, ideea solidarității internaționale a celor ce muncesc va străbate pretutindeni și va uni de 1 Mai întreaga omenire muncitoare într-un singur gând și o singură voință.

Noi, cei peste un miliard de oameni ai muncii din cadrul lagărului socialist, unde marxism-leninismul a triumfat și unde copiii mai pot afla numai din cărți despre exploatarea omului de către om, vom sărbători primul 1 Mai al „ereii cosmice” sub semnul împlinirii și al creației. Succesele obținute de popoarele ce fac parte din lagărul socialist în frunte cu U.R.S.S., popoare libere, suverane, unite prin legături strânse de solidaritate internațională socialistă, umplu de mândrie inimile noastre.

Chemării Partidului: „Să deschidem larg frontul luptei pentru produse de înalt nivel calitativ” — clasa muncitoare, oamenii muncii, mobilizați de organele și organizațiile de partid, i-au răspuns cu pricepere și pasiune. În focul întrecerii socialiste s-au născut propuneri și s-au aplicat măsuri de mare originalitate și eficiență. Acțiuni ca, de pildă, cea a colectivului fabricii „Ștefan Plavăț” din Timișoara, cunoscută și răspândită în aproape toată țara sub denumirea de „controlul în lanț al calității”, constituie dovezi grăitoare ale maturizării atitudinii socialiste față de muncă, ale creșterii responsabilității personale și colective în lupta pentru calitatea produselor.

Întrecerea socialistă în cinstea aniversării Partidului a căpătat o largă desfășurare și pe ogoarele patriei. În lupta pentru întărirea gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente, campania agricolă de primăvară marchează o primă etapă hotărâtoare. Știrile sosite din toate colțurile țării arată că simțământul răspunderii personale și colective pentru efectuarea lucrărilor de calitate, în spiritul agrotehnicii celei mai înaintate, îi animă deopotrivă pe mecanizatori, pe colectiviști și pe membrii întovărășirilor agricole. Ei pregătesc cimpilor cele mai frumoase și mai de preț vestimente — lanurile și holdele mănoase, izvorul recoltelor de aur.

În pitorescul și însuflețitul tablou întregit de sărbătorirea lui 1 Mai, pancartele și carele alegorice vor oferi cea mai bogată, mai elocventă și mai vie trecere în revistă a succesorilor obținute până astăzi de poporul nostru muncitor, sub conducerea înțeleaptă a Partidului.

Sărbătorind ziua de 1 Mai în condițiile desfășurării pasionate a întrecerii socialiste în cinstea aniversării Partidului, poporul muncitor din țara noastră, umăr la umăr cu popoarele invincibilului lagăr socialist și laolaltă cu toată omenirea muncitoare, va manifesta pentru pace, pentru triumful binelui și luminii în lumea întreagă.

Program de distracție la grădinița colectivei. 190 de copii de colectiviști primesc aici zi de zi educație și îngrijire

Slăvesc partidul clasei muncitoare

Când rup din ramuri fructe mari de aur,
când scot din iaz năvodul plin de argint,
prin tinere păduri când trec cu luna
ori port combina-n șesul larg, imens,
slăvesc partidul tinereții noastre:
el tuturor le-a dat contur și sens...

Când fluvii de oțel slobod din flăcări,
când smulg din piatră aur și ametist,
când răsădesc sub munți păduri de sonde
și pretutindenea pun temelii,
slăvesc partidul vredniciei noastre,
învingător în aspre bătălii!

Când m-oglesc în ape dimineața
și-mi văd în ele chipul luminat —
și știu de unde-a izvorit lumina
și cine suflul mi-a-naripat,
cine m-a îndemnat să iau mistrița
ca să creez și să-ndrăznesc mereu,
slăvesc partidul clasei muncitoare,
Partidul meu!

DRAGOȘ VICOL

Numele colectivei din Cetate a fost sugerat de comunisti. Toți ceilalți care tăceau primul pas pe noul drum, animați de nădejdi luminoase, l-au adoptat în unanimitate denumind gospodăria „Drumuțului Lenin”. Pe el merg de 11 ani și verifică pas cu pas, cu exemplul propriei lor existențe, adevărul simplu și mare al preceptelor leniniste. Unirea pământurilor și a brațelor le-a adus fericirea după care au jinduit atîta vreme.

Cetate e azi o comună evoluată, pe care străbătind-o îți dai lesne impresia unui orașel în devenire. Când sint adunări generale în fața sediului colectivei — fost conac, unde nu poposea înainte decît șareta moșierului — se adună motocicletele colectiviștilor alcătuiind un tablou unic de la care prea bine s-ar putea începe noua descripție a Cetății. Magazinul universal desface anual mărțuri de sute de mii de lei, care ajung în casele colectiviștilor. Pe strada principală se însiruie numeroase unități ale cooperației meșteșugărești, o farmacie, cinematograful cu o sală vastă, de regulă plină pînă la refuz, un spital pentru adulți cu aparat modern și medici de specialitate.

În Cetate, la procesul neîntrerupt și adînc răscolitor de înnoire a oamenilor și lucrurilor, cei dinți au aderat comunistii și ei au fost totdeauna în frunte, accelerîndu-l.

★

Vasilica Oprina a fost femeie săracă, a fost văduvă de război și analfabetă. Acum e vicepreședintă în consiliul de conducere al gospodăriei colective. S-a aflat acum 11 ani în comitetul de inițiativă iar într-un rind a fost chiar președintă. În partid e de 16 ani. Pe comunisti i-a cunoscut însă mai de mult. Iși amintește de o cărjulie în care se vorbea despre exploatarea omului de către om pe care i-a dat-o un tovarăș și pe care a citit-o cu mare fereală. Iși mai amintește cum îi vorbeau comunistii despre viitor. Îi descriau așa cum arată însăși zilele lor de astăzi.

De cîteva ori pe zi Vasilica Oprina urcă voinicește pe dealul abrupt pe care-i cocoșat satul. Cu

fiecare pas ar trebui greu, dar cu fiecare norama de la picic cuprind mai mult decât atît de dragi inimii fermei de păsări, g sute la număr, pătă ograda; în zare pe cîtă paște tineretul b nucleul de aur departe și mai la dr la g.a.s. au dat drum Sînt profesorii lor în Admiră îndelung și de 300 de hectare, menii făcînd aproape vor scoate 4.000 kg O să ajungă și ei la ajunge?

— Sintem în schi: ență cu g.a.s.-ul — femeie.

— Și ce-ai învăț? — Tot. Să ne org producția agricolă. teren se poate cîști drumurile din cîmp nat lucru e ca se regulată.

— Dar dinșii de tră, ce-au cîștigat, c „schimb”? Nu fără zootehnicștii de la g aici la colectivă secretari de lapte la Colectiviștii le dau de baltă, bogate în

Adi

ÎNFIINȚAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

O victorie istorică a LENINISMULUI

Crearea și întărirea partidului comunist a stîrnit o puternică ură din partea claselor guvernante din România. Lovindu-se încă din ziua înființării sale de prigonirile autorităților burghezo-moșierești, partidul comunist a fost nevoit să ducă o activitate ilegală mai bine de 20 de ani. În acești ani de cruntă teroare, reorganizîndu-și activitatea pe baze ilegale, P.C.R. a continuat să fie inițiatorul și conducătorul luptei maselor muncitoare pentru pline libertate, democrație și socialism, pentru pace și prietenie cu Uniunea Sovietică, prima țară în care a fost construit socialismul — visul de veacuri al omenirii.

Partidul Comunist din România a mobilizat masele muncitoare la luptă împotriva ofensivei burgheziei și moșierimii din perioada stabilizării relative a capitalismului, și pentru ieșirea revoluționară din criza economică din anii 1929—1933. Sub conducerea P.C.R. s-au desfășurat o serie de acțiuni muncitorești în Valea Mureșului, la societățile petrolifere „Concordia” și „Vega” din Ploiești, la „Industria Lînii” din Timișoara, în București, la Reșița, Valea Jiului, Lupeni și altele. Paralel cu luptele muncitorilor, la sate au avut loc numeroase acțiuni ale țărănilor împotriva asupririi lor economice și politice. Asemenea acțiuni țărănești au avut loc în comunele Negoiu, Ciuperceni și altele din fostul județ Dolj în 1925, în comunele Mavrodin și Plelea din fostul județ Teleorman, Criș (Hunedoara), Moldova Veche (Iasi), Nicolești (Suceava), Izvorul de Sus (Argeș) în 1927, Răscăiești (Dimbovița), Vinju Mare (Mehedinți), Apoldu Mare (Sibiu) etc. în 1928.

Luptele clasei muncitoare și ale țărănimii cresc ca intensitate și iau amploare deosebită în perioada crizei economice. În condițiile creșterii valului revoluționar o însemnată istorică în viața partidului nostru are Congresul al V-lea al P.C.R. de la sfîrșitul anului 1931. Congresul a dat răspuns la problemele fundamentale ale mișcării muncitorești din România. Congresul al V-lea a clarificat caracterul revoluției în România, forțele motrice și perspectivele ei, a stabilit linia strategică și tactică a P.C.R. în vederea desăvîrșirii revoluției burghezo-democrate și a trecerii rapide la revoluție socialistă. Congresul a zdrobit „teoria neoobăgăiei”, care susținea că România s-ar afla în fața

revoluției burgheze, cît și teoria sectaristă „de stînga” după care ea s-ar afla în fața revoluției socialiste.

Arătînd că rolul de conducător în revoluție îi revine proletariatului, Congresul al V-lea al P.C.R. a acordat o atenție deosebită problemei făuririi alianței clasei muncitoare cu masele de bază ale țărănimii, condiția esențială a victoriei clasei muncitoare. Întreaga activitate a partidului a fost orientată spre întărirea continuă a legăturilor cu masele de oameni ai muncii.

P.C.R. a obținut în anii următori succese importante în organizarea și conducerea luptelor maselor muncitoare. Eroicele lupte ale ciferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933 organizate și conduse de partid, au fost cele mai puternice lupte revoluționare din țara noastră între cele două războaie mondiale. Ele au demonstrat hotărîrea maselor muncitoare de a-și cuceri drepturile lor, de a se împotrivi războiului criminal antisovietic pregătit de forțele imperialiste internaționale. Desfășurate imediat după ce în

„Odihnă” la „H” pictură de H. Rubinger

Germania fusese instaurat regimul semate lupte din Europa împotriva tru un timp venirea la putere a fas

Partidul Comunist din România care s-a ridicat de la început și ter: a clasei dominante, chemînd și or potriua fascizării țării și a războiul În anii criminalului război ant lozincile sale de luptă, activitatea a comunistilor au mobilizat masele țuni antirăzboinice, antihitleriste, în tru răsturnarea dictaturii, pentru îi hitleristilor. Sub conducerea P.C.F 1943 Frontul Patriotic Antihitlerist.

Partidul Comunist din România a și conducătorul insurecției armate condițiile victoriilor istorice ale Arn potriua hitlerismului. Insurecția arm cerea la o etapă calitativ nouă a eliberarea oamenilor muncii de su a constituit începutul revoluției pop era lichidarea rămășițelor feudale ghezo-democrate, înfăptuirea unv care să deschidă drum larg progre

Răsturnarea dictaturii militaro-f războiul antisovietic și întorcerea hitleriste a dat o lovitură hotărîtoar exploatare, puterii de stat burg cesul descompunerii acestuia.

În condițiile noi create după fascist, P.C.R. a avut ca îndreptar Congresul al V-lea ținut în 1931. P recție a atacului principal: demas șierești, în special a partidului nați cial-democrațiilor de dreapta și izc țărănimii și ale micii burghezii, pe alianță și sub conducerea proleta vîrșirea revoluției burghezo-democ

Partidul Comunist din România fruntea luptei pentru unirea într-un conducerea proletariatului, a tutur triotice interesate în desfășurarea lare. În obținerea acestor realizăr succesele dobîndite pe linia orgar terii forței combative și a conștiințe cator Unite a mărit capacitatea d a întărit rolul ei de conducător în r revoluționare a fost făurită alianța

inima IMENILOR

mai teice. Au aplicat și dinșii la rasa Schwitz, rugându-i pe „elevi” să le spună cum fac de conservă așa bine finurile.

Responsabilă cu sectorul zootehnic din partea consiliului de conducere, este Vasilica Oprina. Așa că atunci când povestește întâmplări de felul ăsta îi radiază fața. În zori, când se face întâiul mulș îi răsună glasul. Dacă întârzie, mulgătorii au senzația că le lipsește ceva. Când apare înșirșit, o strigă de unde se află: „Maică, da' pe la noi nu dai?”

Chiara acu' n-are vreme că se duce la oi. A înhămat caii la o caleașcă moștenită nu se știe de unde și ngrămădește în ea pe unul din ciobani, și pe inginerul zootehnic și cu tot echipajul pleacă spre țirlă. A găsit ce s-aștepta. Oile pasc pe locul vacilor. Nu se respectă, după cum se vede, împărțeala finețurilor.

— Matala, musai, trebuie să știi că vaca după oaie nu paște.

— Știu... „maică”... era să-i spună, dar s-a oprit că a simțit că nu-i momentul.

— Vacile nu-s tot ale noastre, ha? — îi dă înainte neîndurătoare.

— Or voi, ciobanii, vă duceți unde-i iarba mai grasă, și după aia poate să vie Dunărea. Asta-i, cum să-i zic, un fel de individualism.

O iubesc toți. Și cei pe care-i muștră și cei pe care-i laudă. Dar mai puternic și statornic îi iubește ea și-o face nezgomotos, s-ar putea

Colectivista frunzașă Fevronia Tomescu, îngrijitoare la ferma de păsări a G.A.C. Cetate, regiunea Oltenia.

spune chiar fără ca celălalt să-și dea seama. Sînt la grajdul de vaci doi mulgători frunzași care-i dătoresc totul, Draga și Dincă. Fugeau și ei ca mulți de aici, de vite. Cuvîntu' vâcar a mirosit multă vreme urît. Înainte au fost cei mai amăriți și mai huliți dintre oameni. Dincă a fost dat la grajd și a fugit la oile unui particular. Oricine l-ar fi lăsat în plata domnului, dar nu Oprina. S-a suit în docar și s-a dus la acela întinsă. Au pariat toți că Dincă nu se întoarce. La înapoiere în docar erau doi, iar pe chipul Oprinei un zîmbet de mare mulțumire. Cîștigase un om. Au trecut anii, și azi spre meseria de grajdard tind toți cei care strîmbau din nas altădată. Cei doi ating într-o lună și 80 de zile-muncă. Acum își construiesc case cu cîte patru camere. Gospodăria a fost fîcîtată de raionul de partid pentru felul cum a știut să stîr-nească la oameni dragostea față de animale. Lotul lui Dincă de 12 capete a ajuns astăzi la 200 litri zilnic. Iar exemplarul „Florica”, gloria sectorului zootehnic, dă 6.000 litri anual. Zece vaci dau în prezent peste 4.000 de litri. În următorii doi ani colectivității vor face din asta media producției pe fermă.

În amurg, cînd încep să bîzîie țîntării la ureche, se aude de obicei zvon de „pe cîmp. Se întoarce cireada de la păscut. În picioare, dreaptă și voinică, Vasilica Oprina scrutează norul de praf și nu pleacă pînă nu intră pe poartă ultima vită. Abia atunci se întoarce și ia din nou piepțîș dealul care urcă spre sat.

T. VIRGIL

Tractori la sediul gospodăriei

Grija față de avutul obștesc

Cu cîtva timp în urmă, colectivistul Ion Văduva din Șipotete, a primit o însărcinare nouă. O însărcinare deosebită, am putea spune. Așa i-a spus chiar el, nevestei, cînd după cină a pus-o să scoțcească prin toate ungherele, să-i caute cornul cu care, în tinerețe, pleca la vînătoare.

— Știi, la radio s-a anunțat vreme rea, adică pericol de îngheț. Eram cu toții în biroul președintelui cînd s-a transmis. Și eu și Baltag, brigadierul nostru și Costică Dan și Ion Istrate și nea Alecu de la cramă. Taman picasem de la tăiatul viei. Parcă mi-a dat un junghi prin inimă cînd am auzit. Iți dai seama ce-nsemnează așa ne-tam-nesam, un frig ca cel anunțat? Înseamnă că s-a mintuit și cu via și cu pomii. Și cînd te gîndești, cît am muncit să le creștem, să le vedem pe rod... La terase, la desfundat, la plantat. Și acuma, cînd să ne bucurăm și noi de munca noastră, hopa gerul. Ne-am repetat cu toții în spre platformă. Am încercat tot zopărișul în căruțe și l-am dus în livezi, l-am făcut grămezi, grămezi, să-i putem da foc la nevoie.

— Bine, asta o știu și eu, că doar nu-i prima dată cînd scapă livada cu fum, a ripostat nevastă-sa. — Dar nu-nțeleg de ce-i nevoie acuma, seara, de tine și mai ales de corn.

— Ba bine că nu. Și-ncă ce nevoie. Închipuiește-ți că la noapte o să cadă ger. Știm noi ce se-ntîmplă în crucea nopții? Ei și-atuncea nu s-alege praful din tot ce-am făcut? Îngheață mugurul cu dita-mai zopărișul sub pomi. De-asta ne-am gîndit că e bine ca pînă ce trece primejdia, unul din noi să-și facă de lucru prin livadă. Cu termometru la el. La seama la cer, și la termometru. Dacă pe la douăsprezece noaptea arată termometru'l ceva sub un grad, dă semnal de primejdie. Ies oamenii și dau foc gunoiului. Afumăm pomii și scăpăm cu livada teafără. Ei, pentru treaba asta m-au numit pe mine. Au zis că mă pricep mai bine.

Și cu aceasta, socotind că dăduse toate lămuririle necesare, comunistul Ion Văduva și-a aruncat pe umeri scurta îmblînită, a șters cornul de niște fire de praf, mai mult închipuite, l-a încercat să vadă dacă mai are „ghersul” de altădată și l-a vîrit în buzunarul scurtei. Pe urmă, a luat-o domol către deal.

Asta a fost prima seară petrecută de Ion Văduva în livadă. Pe urmă lucrurile s-au repetat, au intrat în obișnuit. Pînă acum n-a fost nevoie să sune din

corn. În pofida anunțului, nopțile au fost aici la Șipotete înnoirate și calde. Dar asta nu înseamnă că misiunea s-a terminat. Paza bună trece primejdia rea. Ion Văduva urcă seară de seară pe deal, în livadă. Cercetează din cînd în cînd termometru'l. Veghează la roada celor 45 hectare de livadă care se anunță deosebit de bogată, în acest an. Și Ion Văduva nu e singurul care veghează. Răspunderea se resimte unanim. Și uneori, înainte de cîntatul cocoșilor poți vedea multe uși din Șipotete dîndu-se de o parte ca să lase să iasă în curte, cite un gospodaru. Pe comunistul Vasile Baltag, brigadierul pomivîtical, pe Ion Istrate, pe Constantin Dan, ori pe moș Nicolae Alexandru, cramașiul. Oamenii ies în crucea nopții pe bătătură, iau seama dacă pe olanele caselor a apărut vrec urmă de brumă și numai după ce se conving că nu-i nici o temere, se întorc în casă. Cu toate că știu precis că Ion Văduva e acolo, la postul lui.

Grija pentru bunul comun, pentru tot ceea ce poate contribui la consolidarea economică a gospodăriei lor colective, e o trăsătură a tuturor colectivităților din Șipotete, regiunea Dobrogea. Iată numai cîteva fapte care ilustrează în mod grăitor această grijă, fie chiar numai în sectorul pomivîtical.

Din inițiativa organizației de partid a G.A.C., brigada pomivîticală a modificat calendarul lucrărilor din livadă și vie, încă din toamna anului trecut. Arătura de primăvară a fost „strămutată” în toamnă. În primăvară, lucrările de întreținere au continuat cu aceeași grijă și cu aceeași intensitate. S-au efectuat două stropiri în livadă, una cu ulei horticol împotriva păduchelului de San-Jose și alta cu sulfat de calciu, s-au efectuat tăieri de formare, de corecție și de rod, s-a trecut de la tăierea viei „după ochi” la tăierea clasică „Gugot-compusă” care asigură producții mari de struguri la hectar. Iată dar, că grija pentru ocrotirea livezilor împotriva gerului nu e un fenomen izolat. E doar o continuare a faptelor tuturor colectivităților din Șipotete. Fapte, care și unele și altele ilustrează hotărîrea lor unanimă de a spori an de an recoltele pe care le smulg pămîntului. Hotărîrea de a străbate neînfriați, urmînd pilda viei, a comunistilor, calea marilor producții, ale șesenalului. Și comunistul Ion Văduva e doar una din pildele de urmat.

NICOLAE FĂTU

nu fost cele mai în-

ui, împiedicînd pen-

tr Romînia. Gurul partid politic și politici trădătoare a se- se populare im-

etic. hēmărilor partidului, înflăcărata și eroică la rezistență și ac-

luptei hotărîte pen- armelor împotriva rect în vara anului atorul, organizatorul t 1944, înăpțuită în tice eliberatoare, im-

ioasă a marcat tre- idului nostru pentru ploatării. Insurecția rei sarcină de bază sirea revoluției bur-

eforme democratice omic și social. poterea Romîniei din mpotriva Germaniei deținute de clasele erești, adîncind pro-

țării de sub jugul tegică elaborată de tr u a stabilit ca di-

idelor burghezo-mo- esc, precum și a so-

dese masele largi ale age aceste mase în lupta pentru desă-

t cu consecvență în ent revoluționar, sub democratic și pa-

t a revoluției popu- o mare importanță ei muncitoare, creș-

clasă. Crearea Sindi- clasei muncitoare și a desfășurarea luptei zscă-țărănească sub

hegemonia proletariatului — singura forță socială capabilă să înfrîngă împotrivirea claselor exploatare și să instaureze puterea celor ce muncesc. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare s-a creat în focul luptei pentru făurirea reformei agrare democratice, pentru exproprierea moșierilor și împrăștierea, fără plată, a țărănilor fără pămînt și cu pămînt pușin.

La 6 Martie 1945 a fost instaurat primul guvern democratic din istoria țării noastre prezidat de dr. Petru Groza. În acest guvern reprezentanții clasei muncitoare aveau rolul preponderent. Prin conținutul și sarcinile sale, regimul democrat-popular instaurat la 6 Martie a fost o formă a dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și țărănimii sub conducerea proletariatului. Marea victorie de la 6 Martie 1945 a constituit un pas hotărîtor pe calea cuceririi întregii puteri politice de către clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare.

Maturizarea politică a clasei muncitoare, întărirea alianței cu țărănimea, succesele economice și politice obținute pînă la sfîrșitul anului 1947 au făcut posibilă trecerea la etapa socialistă a revoluției. Așa cum arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Hegemonia clasei muncitoare, în frunte cu partidul său, în prima etapă a revoluției a făcut posibilă transformarea rapidă a acesteia în revoluție socialistă”.

Instaurarea dictaturii proletariatului a arătat și prin exemplul țării noastre că nu există altă cale de trecere de la capitalism la socialism decît aceea indicată de marxism-leninism, verificată de experiența istorică a P.C.U.S. și a partidelor frățești din țările democrat-populare. Aceasta este calea răsturnării claselor exploatare de la conducerea politică a țării și a instaurării puterii clasei muncitoare — singura clasă revoluționară pînă la capăt, forța conducătoare a luptei masei asupra și exploatare, calea consolidării continue a alianței clasei muncitoare cu țărănimea și a construirii orînduirii noi, socialiste.

Înăpțuirea transformării socialiste a țării cerea în primul rînd refacerea unității clasei muncitoare. În urma îndelungatei activități desfășurate de P.C.R., datorită eforturilor comunistilor și social-democraților de sînga, în perioada de după 23 August 1944, la Congresul din 21—23 februarie 1948 a fost constituit Partidul Muncitoresc Român, conducătorul politic al clasei muncitoare. Crearea P.M.R. pe baza principiilor organizatorice și ideologice marxist-leniniste a însemnat victoria deplină și definitivă a marxism-leninismului asupra reformismului în mișcarea muncitorească din țara noastră.

Sub conducerea P.M.R., partid unic al clasei muncitoare în țara noastră, a fost desfășurată ca clasă burgheză industrială și financiară; s-a statornic concordanța relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție în ramurile naționalizate ale economiei; s-a trecut la construirea bazei economice a

ÎN ACEASTĂ CĂSUȚĂ A FUNCȚIONAT ÎN CONDIȚIUNI DE ADÎNCĂ ILEGALITATE, TIMP DE TREI LUNI IULIE-SEPTEMBRIE 1932, REDACȚIA ZIARULUI „ȘCINTEIA” ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA.

socialismului. Partidul Muncitoresc Român a pus la baza jîmiei sale generale de transformare revoluționară a situației social-economice a țării, aplicarea consecventă la condițiile particulare ale Romîniei a planului leninist de construire a socialismului care prevede industrializarea socialistă a țării, transformarea socialistă a agriculturii, revoluția culturală.

Congresul al III-lea al P.M.R. (iunie 1960) făcînd bilanțul marilor realizări obținute în aplicarea politicii partidului, a marcat victoria istorică a poporului nostru — constituirea bazei economice a socialismului și a elaborat programul noii etape de dezvoltare, etapa desăvîrșirii construcției socialismului în Republica Populară Romînă.

Victoriile de importanță istorică obținute pînă acum de poporul nostru muncitor, sub steagul partidului, constituie un îmbold în muncă pentru realizarea sarcinilor planului șesenal și ale planului de perspectivă, însuflețitor program în construcția socialismului și comunismului.

FLOREA DRAGNE

Tovarășul C. Prisnea, adjunct al ministrului Invățământului și Culturii, vorbind, în încheierea lucrărilor consfătuirii, despre sarcinile de viitor ale brigăzilor științifice.

Constătuirea pe țară a brigăzilor științifice

Cu aproape cinci ani în urmă, din Sighet pleca spre comuna Oncești, prima brigadă științifică. Prima deplasare a celei dintii brigăzi științifice din țară. Vestea inițiativei activiștilor de la casa raională de cultură din Sighet a pornit din îndepărtatele meleaguri maramureșene și a poposit în toate orașele patriei. Izvorită din necesitatea de a răspunde setei crescînde de știință și cultură a țăranilor muncitori, inițiativa a fost îmbrățișată de numeroși activiști culturali și, treptat, treptat a fost extinsă în întreaga țară.

Brigăzile științifice s-au dezvoltat an de an, au desfășurat o activitate concretă, cuprinzătoare, competentă de răspundere tot mai largă a cunoștințelor politice, agrotehnice, științifice și de cultură generală în rîndurile populației de la orașe și sate. Merită a fi subliniat faptul că, la sfîrșitul anului trecut, cele peste 520 brigăzi științifice au organizat peste 3.100 de acțiuni la care au participat aproximativ 1.000.000 de oameni ai muncii. În trimestrul I al acestui an, numărul brigăzilor științifice s-a ridicat la 665 care au organizat circa 1.500 de deplasări și la care și-au dat concursul aproape 5.000 de intelectuali.

Preocupîndu-se de asigurarea unor răspunsuri strîns legate de activitatea practică a țăranimii muncitoare, numeroase brigăzi științifice au avut în centrul preocupărilor lor problemele concrete ale satului. Un exemplu semnificativ în această privință îl constituie deplasarea unei brigăzi din regiunea Banat la gospodăria colectivă din comuna Jadani. Printre alte întrebări, brigăzii i s-a pus și următoarea întrebare: „Cum putem mări valoarea zilei-muncă?” Pentru a da un răspuns competent la această întrebare, inginerul agronom și inginerul zootehnist au luat legătura cu consiliul de conducere al G.A.C. și au studiat particularitățile de sol, culturile în sămințate, planul de producție, calitatea furajelor, producția animalelor etc. Pe baza constatărilor făcute, brigada a dat răspunsuri judicioase, cuprinzînd indicații prețioase care, aplicate obi, au dat posibilitatea colectivităților să obțină însemnate realizări, să mărească considerabil valoarea zilei-muncă.

Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, munca de răspundere a cunoștințelor științifice, de popularizare pe înțelesul maselor largi a concepției materialiste despre lume, de combatere a vederilor înapoiate, superstițiilor, prejudecăților și misticismului constituie o sarcină de mare importanță. Urmind indicațiile partidului, brigăzile au intensificat activitatea de răspundere a cunoștințelor științifice în rîndul maselor, aducînd astfel o contribuție valoroasă la răspunderea adevărului științific despre fenomenele din natură și societate, la formarea gândirii științifice a oamenilor muncii.

Din dezbaterile consfătuirii pe țară a brigăzilor științifice, care a avut loc la București, au reieșit o sumedenie de lipsuri care se impun a fi înlăturate în viitor. De pildă, unele brigăzi științifice nu și-au îndreptat întotdeauna activitatea lor spre problemele cele mai importante, de mare însemnătate, legate de practica construcției socialiste. Mai sînt încă brigăzi care răspund la întrebări neesențiale, de domeniu curiozităților, neglijînd problemele legate de dezvoltarea agriculturii socialiste, de activitatea practică a colectivităților și întovărășirilor. Brigăzilor științifice care s-au deplasat în comu-

nele Tomești, Holboca și Bosia, raionul Iași, li s-au pus o serie de întrebări privind dezvoltarea gospodăriilor colective. În zadar au așteptat sătenii să primească răspunsuri la aceste întrebări! Brigăzile le-au trecut însă cu vederea pentru că... în componența lor n-a figurat nici un inginer agronom.

În unele cazuri problemele privind dezvoltarea agriculturii socialiste sînt tratate în mod abstract, aspectele brigăzilor expunînd numai aspectele teoretice, fără să se refere, pe baza unei documentări temeinice, la sarcinile concrete ale gospodăriilor agricole colective. O astfel de tratare nu poate folosi în mod efectiv țăranilor muncitori. Exemplele, faptele de viață, experiența înaintată a gospodăriilor fruntașe, referirile și soluțiile concrete la rezolvarea sarcinilor imediate trebuie să fie prezente în toate răspunsurile brigăzilor. Asigurarea unor răspunsuri corespunzătoare la întrebările din domeniul agriculturii, necesită o documentare prealabilă, temeinică, cunoașterea profundă a condițiilor concrete, a sarcinilor politice, economice și social-culturale locale.

O problemă căreia consfătuirea i-a acordat o deosebită atenție a fost și aceea a accesibilității răspunsurilor. Numeroase brigăzi au acumulat o valoroasă experiență în folosirea materialului didactico-intuitiv în explicarea problemelor agrotehnice, științifice și sociale. Au fost folosite în acest sens planșe, mostre de îngrășăminte chimice, albume, expoziții volante, diafilme etc. și s-au făcut demonstrații practice interesante. Membrii celor mai multe brigăzi științifice s-au preocupat să dea răspunsuri documentate, pe înțelesul maselor. Trebuie spus însă că în ceea ce privește accesibilitatea răspunsurilor s-au observat o serie de lipsuri care au scăzut din puterea de înțelegere a cunoștințelor relatate. Unii membri mai folosesc încă cuvinte greoaie, o exprimare care umbrește conținutul răspunsului. Ce-au înțeles, de pildă, colectivitățile din comuna Frumușița, raionul Galați, din expunerea făcută de medicul brigăzii? Foarte puțin pentru că în răspunsul dat au abundat termenii ca: tratament actinomicotic, factor adjuvant, sarcoma lui Raus, predispozant etc. Răspunsurile trebuie să fie date în așa fel încît ele să nu obosească pe auditori, să meargă direct la inima omului, să fie pe înțelesul maselor largi. Răspunsurile cele mai bune sînt acelea care fac pe oameni să se gîndească, să caute și mai stăruitor răspunsul deplin, să-și întregască cunoștințele cu lectura cărților. De aceea, membrilor brigăzilor le revine sarcina să depună o muncă perseverentă, răbdătoare, de calitate, plină de pasiune pentru redactarea răspunsurilor la nivelul de înțelegere al auditoriului. Aceste răspunsuri trebuie și mai mult însoțite de material didactico-intuitiv care să întregască, să limpezească problemele expuse.

Participanții la consfătuire au înfățișat frumoasa lor experiență, metodele cele mai bune folosite în munca de răspundere a cunoștințelor politice, agrotehnice și științifice. Această experiență pozitivă trebuie generalizată în așa fel ca și brigăzile rămase în urmă să ajungă la nivelul celor mai bune brigăzi științifice.

Folosind experiența bogată dobîndită pînă acum, brigăzile științifice trebuie să devină un puternic instrument de popularizare a politicii partidului, a problemelor importante ce revin țăranimii noastre muncitoare, de mobilizare a maselor largi pentru îndeplinirea sarcinilor mărețe trasate de partid, pentru ridicarea nivelului cultural-științific al oamenilor muncii de la sate.

ÎN CONCURS

O mie cinci sute de glasuri melodioase, o mie cinci sute de entuziaști artiști amatori. Dintre aceștia cîteva sute au reprezentat pe artiștii satelor călărășene la faza raională a celui de al IV-lea concurs. Întrecerea din acest an este o mărturie a îmbunătățirii neîncetate a activității ce reuneste tineri și vîrstnici, mecanizatori, colectivști și intelectuali ai satelor, pe scenele căminelor culturale.

Privind formațiile ce cîntă și dansează în lumina reflectoarelor și citind cele consemnate în bilanțurile și fișele lor de activitate, aflîm lucruri care par că n-au legătură unele cu altele, dar care la un loc caută să zugrăvească tabloul tot mai luminos al vieții cultural-artistice din satul nou, socialist. Am notat mai jos cîteva dintre ele.

Corul — în pas cu gospodăria

Ulmu este un nume nou pentru obișnuinții fazelor raionale de concurs din Călărăși. Cu toții spun: „E printre cele mai bune coruri din raionul nostru”. Pînă nu de mult, corul cînta pe două voci. Dar repertoriul mereu îmbogățit, dorința tot mai mare a colectivității de a înfrîna pe scena ei, dintre consătenii lor, i-au îndemnat pe coriști și pe dirijorul lor, învățătorul Mihai Stoian, să perfecționeze corul, trecînd la interpretarea pe patru voci. Într-un sat din Bărăgan, un cor alcătuit din 80 de persoane își propune să treacă de la două la patru voci. „Și băgați de seamă, mulți colectivști au fost ocupați — ne spune un localnic — tocmai acum vreo 50 de săteni și-au demolat casele ca să-și construiască altele noi”. Cu toate acestea, corul și-a mărit numărul participanților. „Munca de calitate pe ogor — adăugă dirijorul — muncă de calitate și pe scena căminului”.

Noul program al brigăzii

Nu este de mirare că brigada din Dorobanțu se simte pe scenă „ca peștele-n apă”. Pentru ea, concursul a însemnat și nenumărate programe date în tot timpul iernii în comună sau „în ospete”, pe alte meleaguri călărășene. Unde mai punem că nu de mult brigada a fost solicitată și de televiziune. Așadar, oameni obișnuinți cu luminile reflectoarelor. Și totuși, glasurile lor erau străbătute de o undă de emoție. Programul lor cel nou e mai îndrăgit de interpretii săi ca toate celelalte. Este programul dedicat măreței aniversări a partidului.

„Cîntă păsărelele
Pe toate vîlocele
Că s-au trecut relele.
Cîntă ciocirile
Spre soare cu miile
C-a noastre-s cîmpile”.

Și apoi:

„Foaie verde trei cicori,
Bărăgan, pămînt cu flori,

Porți la sinul tău comori,
Cin' pe-aicea se petrece
Nu-i mai vine să mai plece
C-au venit timpuri, venit,
Și-are omul trai dorit,
Că sînt colectivele
Cîte-n cer sînt stelele”.

Programul amintește de întrecerea colectivităților în plină primăvară. Versul cuprinde uneori amănunte tehnice nemaiîntîlnite în Bărăganul altor vremuri și mai convingătoare decît orice imagine:

„Și-ntreaga suprafață de porumb
De șapte sute de hectare
Vom semăna-o pe ogorul scump
În zece zile lucrătoare”.

Dragostea pentru partid este înfățișată în strînsă legătură cu viața de zi cu zi a gospodăriei. Pretutindeni — se arată în program — la griul de toamnă, îngrijit și îngrășat, la porumbul pentru siloz, întreținut cu aceeași grijă ca și cel pentru boabe, la grădina de legume unde s-a făcut din vreme repicatul culturilor, la fermele de animale, îmbogățite cu adăposturi ieftine și trainice — pretutindeni indicația dată de partid: „muncă de calitate în agricultură!” se înfăpătuește cu entuziasm, și brigada cîntă:

„Ne-ai dăruit această primăvară
Care și-n miezul iernii poartă flori,
Prinos de fapt aduce-ntreaga țară
De ziua mariei noastre sărbători.

Azi jucăm cu bucurie

Pe aici sînt dansuri repezi, punctate cu strigături avîntate. Așa joacă flăcăii și fetele din Roșeți, din Rasa, din Vărăști, din Independența. Cei din Ștefan Vodă au trimis și schimbul doi dansatori în vîrstă de 15-16 ani dovedit că pot lua cîndva locul bătrînilor, pentru ca dansul să fie tot mai viu, mai strălucitor.

Ne-am uitat cu atenție și la costumele lor. Nu ne-a cuprins mirarea, ci bucuria, aflînd că în costumele acestora este o pălîndă din munca și veniturile colectivităților, dăruite de ei cu drag activității artistice pe care ei înșiși o desfășoară. Colectiva din Dorobanțu — de care aparține satul Vărăști — a înzestrat cu costume întregă echipă, din fondul său cultural; la fel cele din Rasa, Bălcescu, Vîlcea, Tepeș. La adunările generale se stabilește: atîta pentru irigație, atîta pentru îngrășăminte chimice, atîta pentru semînțe de soi și atîta pentru cultură, pentru ca „să ne mîndrim cu dansatorii noștri”.

Și dacă fiecare colectivist simte nevoia să repartizeze o părticică din venitul său pentru artă și cultură, e încă un semn că pe meleagurile călărășene viața s-a schimbat din temelii.

Asta au arătat și sutele de artiști amatori veniți să se întrecă la faza raională de concurs.

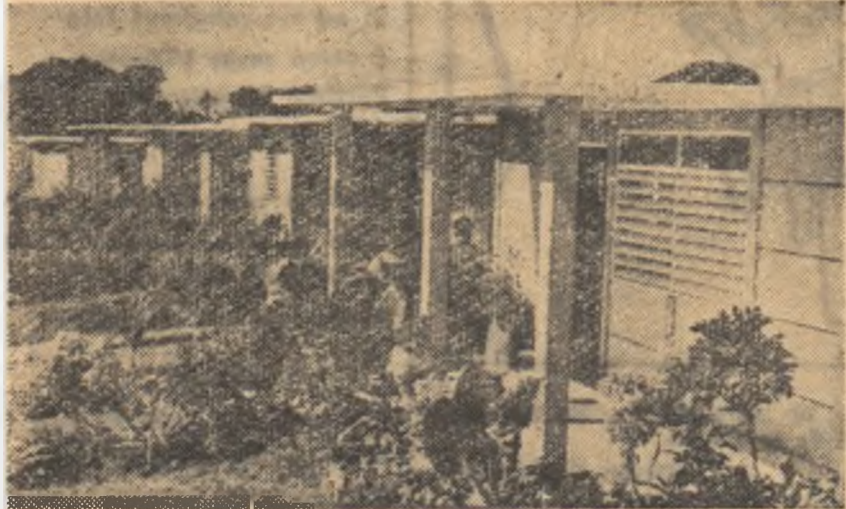
T. GHEORGHIU

Echipa de dansuri a căminului cultural din comuna Basarabi, regiunea Oltena, în timpul unei repetiții

Cronica evenimentelor internaționale

Locuințe noi pentru muncitorii din Santiago (Cuba)

Alături de Cuba revoluționară

Faptele sînt acum pe deplin cunoscute. Lumea întreagă le-a aflat prin mărturiile depuse de numeroși prizonieri căzuți în minile armatei populare cubane, care afirmă cu toții că au fost instruiți de ofițeri americani pe teritoriul S.U.A., al Guatemalei sau al altor țări din America Latină. Armamentul capturat de la bandele de mercenari care au invadat Cuba este și el de proveniență americană. Acum, oricît ar încerca monopolistii din S.U.A. să pozeze în mieluși nevinovați, nu le mai reușește. Popoarele întregii lumi au avut încă o dată prilejul să vadă adevărata față a imperialismului american. Asumîndu-și rolul de „jandarm internațional” S.U.A. caută în fel și chip să înăbușe, încă în fașă, orice încercări ale popoarelor de a scăpa din cătușele imperialismului yankeu. Cuba e o țară mică. Poporul ei pașnic a pornit să-și construiască o viață mai bună. Înfăptuind revoluția sub conducerea lui Fidel Castro, poporul cuban a scuturat jugul imperialiștilor americani. El a înlăunțit reforma agrară. Pămîntul a fost împărțit celor ce-l muncesc. Au luat ființă numeroase cooperative agricole și ferme agricole de stat. Întreprinderile monopolistilor străini și ai celor autohtoni, care au fugit din Cuba, au fost naționalizate.

Toate acestea n-au fost și nu sînt pe placul monopolistilor din S.U.A. Ei se tem ca de foc, ca nu cumva exemplul Cubei să molipsească pe alte popoare din America Latină. De aceea, monopolistii din S.U.A. au organizat mîrșava agresiune împotriva poporului cuban.

Popoarele lumii au condamnat însă această acțiune. Ele s-au opus și se opun planurilor agresive ale S.U.A.

Contrarevoluția cubană a fost nimicită. Poporul cuban a opus imperialismului conștiința, demnitatea, bărbăția și dragostea lui neîmămurită față de patrie. Aceasta nu înseamnă însă că primejdia a trecut. Monoliștii americani care au folosit împotriva Cubei tot felul de presiuni economice și politice, și care au organizat intervenția armată, nu se astîmpără. Pînă și președintele S.U.A., Kennedy, într-un discurs recent a făcut o serie de declarații belicoase la adresa Cubei, lăsînd să se înțeleagă că după înlăunțirea contrarevoluției cubane, S.U.A. ar putea să intervină direct împotriva Cubei.

În lupta sa pentru libertate și independență, poporul cuban nu este însă singur. Alături de el sînt toate popoarele lumii iubitoare de pace și libertate, în frunte cu țările socialiste. Tot mai multe țări latino-americane condamnă și ele politica agresivă a S.U.A. față de Cuba. După cum transmite recent corespondentul din Santiago de Chile al agenției „Prensa Latina” un purtător de cuvînt al guvernului chilian a declarat că cuvintele lui Kennedy reprezintă „o lovitură grea”, și că este greu ca țările latino-americane să-l sprijine în politica sa agresivă față de Cuba.

Avînd de partea lui țările puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, poporul cuban va înfrînge și pe viitor orice încercare a monopolistilor din S.U.A. de a atenta la independența patriei sale și va continua cu succes construirea vieții noi, libere și fericite.

Pentru pace în Laos

De mai bine de o jumătate de an în Laos se desfășoară din nou un război fratricid. Forțele reacționare, conduse de generalul rebel Fumi Nosavan și Boun-Oun, marionete ale americanilor, au dezlănțuit acest război. Cu toate acestea, cercurile oficiale americane caută să arunce vina pe forțele naționale și democratice Patel-Lao, afirmînd că aceste forțe ar fi ațîțat războiul din Laos.

Această versiune nu este crezută însă de nimeni. Ea este combătută chiar de o serie de ziare din occident. Astfel, ziarul englez „Reynolds News” scria recent că „problema Laosului a fost în cea mai mare parte creată de Occident și îndeosebi de America”, care pe vremea guvernului Eisenhower-Dulles, a căutat ca în „Laos precum și în alte regiuni” să sprijine regimuri nepopulare. La rîndul său ziarul englez „Observer” vede cauza actualilor complicații din Laos în „încercarea americanilor de a transforma Laosul într-un aliat neoficial al Occidentului, cu un guvern anticomunist”.

Rezultă deci că vinovați pentru stările de lucruri din Laos, unde laotienii se războiesc între ei, sînt monopolistii americani care s-au amestecat bruta în treburile interne ale Laosului. Intervenția lor nu a putut da însă cîștig de cauză forțelor reacționare. Dimpotrivă, forțele patriotice, sprijinite de întregul popor laotian, au repercutat victorii după victorii, alungînd pe reacționarii din

De curînd prințul Suvanna Fomma a făcut o vizită în Uniunea Sovietică. În fotografie: prințul Suvanna Fomma este salutat de către moscoviți la sosirea pe aeroportul de la Vnukovo

aproape toate regiunile vremelnic ocupate de ei.

Uniunea Sovietică a propus de mult timp și în mod insistent măsuri în vederea reglementării situației din Laos. În acest scop, între guvernul sovietic și guvernul Marii Britanii au avut loc tratative care s-au încheiat recent printr-un acord menit să ducă la rezolvarea rezonabilă a problemei laotiene. Potrivit celor stabilite, la 12 mai anul curent va fi convocată la Geneva o conferință internațională pentru reglementarea problemei laotiene. La această conferință urmează să participe țările care au luat parte la conferința de la Geneva din 1954, inclusiv S.U.A., precum și alte țări interesate.

Convocarea conferinței internaționale ca și chemarea

de încetare a focului din Laos sînt acțiuni salutare care, dacă va exista bunăvoință din partea tuturor reprezentanților la tratative, vor duce la stabilirea păcii în Laos.

Puciul fascist din Algeria

Politica cu două fețe dusă de cercurile diriguitoare franceze în Algeria își arată efectele. Ultracoloniștii, care s-au bucurat tot timpul de îngăduința guvernului, au scos din nou capul la iveală. Ei au organizat recent o rebeliune militară care a dus la preluarea puterii în mai multe orașe din Algeria.

Firele complotului se întind spre Madrid, Lisabona și Bonn, pepiniere de fascism, păstrate cu fondurile reacțiunii americane și cu sprijinul direct al cercurilor dominante din N.A.T.O. Aceste fire sînt destul de încălcite. Un lucru apare însă deosebit de clar: rebeliunea s-a plămădit în timpul cînd se perfectau condițiile pentru începerea tratativelor dintre guvernul francez și guvernul provizoriu al Republicii Algeria, în vederea soluționării problemei algeriene.

Preluînd puterea, complotistii vor să împiedice cu orice chip începerea tratativelor proiectate și, în consecință, să stînjenească rezolvarea problemei algeriene.

Nu este pentru nimeni un secret că „politica algeriană” a generalului De Gaulle, departe de a fi rezonabilă, nu este totuși pe placul ultracoloniștilor. Generalul De Gaulle vorbește de o „Algerie a algerienilor” prin care înțelege ca la conducerea treburilor obștești în Algeria să fie aduse elemente pro-franceze și în felul acesta să se creeze un așa-zis stat independent algerian. Ultracoloniștii vor însă ca Algeria să rămînă și pe mai departe o colonie franceză.

Poporul francez și în primul rînd muncitorimea franceză se ridică împotriva complotului reacțiunii. În Franța au și continuat să aibă loc acțiuni de protest împotriva puciului fascist din Algeria. La Paris, de pildă, muncitorii și funcționarii au manifestat în diferite cartiere ale orașului strigînd lozinci ca: „Fasciștii nu vor trece în Algeria”, „Pace în Algeria I”, „Ultracoloniștii la spînzurătoare I”. Poporul cere să i se dea arme ca să lupte împotriva fasciștilor.

Situația din Franța este destul de tulbură. În clasa muncitoare, în poporul francez există însă forțele și energiile necesare pentru a sfărîma rebeliunea militară fascistă, pentru a impune pacea în Algeria prin tratative între guvernul francez și guvernul provizoriu al Republicii Algeria.

Muncitori de la uzinele „Renault” din Paris manifestînd pentru pace în Algeria

La poartele de est ale Asiei, la o distanță de 800 km. de continent sînt răsirate cele 7.000 de insule ce alcătuiesc arhipelagul filipinez. Republica Filipinelor se întinde pe o suprafață de 299.400 km. pătrați. Capitala țării este Manila. Populația numără 21 milioane locuitori. Filipinele și-au căpătat independența în 1946, după ce timp de trei secole au fost supuse jugului colonialist spaniol, iar în secolul nostru s-au

FILIPINELE— „arhipelagul mizeriei”

afiat mai mult de 45 ani sub dependența colonială a S.U.A.

Miile de insule ce alcătuiesc arhipelagul filipinez sînt pline de bogății: zăcăminte de aur, fier, crom, petrol, plantații de cafea, trestie de zahăr, tutun, precum și mari rezerve de petrol. Poporul filipinez trăiește însă o viață cienească, căci bogățiile țării sînt în întregime

acaparate de monopolurile americane și de o clică restrînsă de capitaliști și latifundieri autohtoni. Trei cîmici din pămînturile cultivate se află în minile moșierilor și plantatorilor. În partea centrală a insulei Luzon (cea mai mare din arhipelag), care este de-

numită „rezervorul de orez al țării”, 1 la sută din populație, adică un pumn de moșieri dețin 99 la sută din pămîntul arabil, în timp ce majoritatea locuitorilor robesc pe plantații pentru un blid de mîncare. Pînă și ziarul oficios „Manilla Chronicle” a fost silit să recunoască groaznică stare a maselor țărănești. „La noi — scria nu de mult ziarul amintit — mai sînt multe de făcut, în special în ceea ce privește pe țărani. Foametea s-a instalat în casele lor. Lipsa de pămînt este acută. Copiii nu pot merge la școli, căci n-au unde. 12 milioane de țărani trăiesc într-o situație grea, lucrînd, unii dintre ei, mici petice de ogor cu unelte ca în timpul colonizării spaniole. Dacă satele nu vor fi apărute de ruină totală se va stînge la noi în țară orice perspectivă de progres. Este o rușine că din cele 5.700.000 hectare de teren expropriabil prin legea reformei agrare, țărani au primit în doi ani doar 29.000 hectare și acestea răscumărate de obștii la prețuri uriașe”.

Aceasta este, în linii mari, situația maselor țărănești din Filipine. Cu ajutorul unui guvern pe care pînă și revista americană „Time” l-a denumit „cel mai corupt din lume”, monopolurile din S.U.A. au transformat Filipinele „într-un teren de vînătoare exclusiv al lor” (ziarul francez „Libération”)... „Cătușele dominației coloniale a S.U.A. înlăunțesc în sclavie și mizerie poporul nostru — a declarat, la Djakarta, Petro Camillo, fruntaș al organizației țărănești din Filipine. „Pe plantațiile americane din Filipine argașii sînt bătuți și schingiuiți. În sate, mij de țărani sînt crucuți cu forța pentru a fi trimiși pe plantațiile monopolurilor americane. Foametea cronică bintuie satele filipineze. Zeci de mij de țărani sînt siliți de nevoi să emigreze în Africa de Sud sau în Japonia, unde îi așteaptă tot robia. Țărani noștri nu sînt considerați oameni. Jungla capitalistă îi transformă în sclavi”.

...Iată cum se prezintă realitatea filipineză sub domnia unui guvern care a înhamat țara la carul așa-zisei „lumi libere”, lume în care bogății sînt liberi să exploateze, iar masele muncitoare sînt „libere” să robească și să indure foametea!

P. TĂTARU

Iată doi din miile de copii filipinezi care în lipsă de locuință sînt nevoiți să se adăpostească în lăzi sau cutii goale.

Luna

vorbăreață

Străbătind imensitatea
Pe traseu-l triumfal
Contrazice gravitatea
Oaspetele sideral.

Printre stelele puzderii
Soarele privește-n jos
Și văzind pe fiul Terții
Ii zimbește... călduros.

Iară Luna-ntr-o pornire,
De pe-astrolele șosele
Se porniște să-i înșire
Cîte-n lună și ia stele :

— Știi, Saturn, la repezeală,
Mi-a spus dinsul singurel,
Data asta epocală
Și-a gravat-o pe inel.

Așteptându-te pe-orbită
Și Mercur, pe cite știi,
De o vreme se agită,
Parcă e... argintul viu.

Mai alții că vrea alt nume
Jupiterul nost' din cer,
Că e compromis în lume
De racheta „Jupiter”.

Iar eu, Luna, vreau fierbinte
Cît mai mulți oameni să-mi vină,
Ca de astăzi înainte
Să fii vesnic Lună... plină !

V. D. POPA

La S.M.T. Chirnogeni, regiunea Dobrogea, un colectiv de inovatori a construit un dispozitiv de prășit chimic, adaptat la cultivatorul mecanic obișnuit, care distruge toate buruienile.

Buruienile : — E prăpăd !..

Pe pășunile comunei Bruu, raionul Agnita, nu există adăpători decît la foarte mari distanțe.

Ingrijitorul : — Încet și pe rind ! !..
(Desene de NIC. NICOLAESCU)

Am coborît din tren și am pornit către sat cu intenția de a vizita căminul cultural.

Opril un grup de săteni care trecea pe uliță :

— Aș vrea să-l cunosc pe directorul căminului.

— Și noi am vrea.

— Nu-l cunoașteți ?

— Nu !

— Dar unde stă ?

— Nu stă, pleacă.

— Dar înainte cine a fost directorul căminului ?

— În iulie trecut a fost

ăla... cum îl chema... unul lung, care a scurtat timpul de ședere. A stat trei luni și a plecat. În octombrie a sosit un altul, unul gras, a stat o lună, a spus să-l slăbim și-a plecat. În decembrie a picat un alt director. Ne-am bucurat grozav. De Anuș nou am fost la el și i-am urât :

— La mulți ani !

— Ce vorbești ? ne-a răspuns, și a întins-o iute ca o telul. tare ca fierul...

— Mă, oameni buni, zic, pesemne că pe schemă la voi nu există post de director la căminul cultural ?

— Ba există imi răspuns un sătean. Dar ce folos că există pe schemă o normă în treagă dacă directorii vin în rate !

— Dar raionu, nu se gîndește să ia vreo hotărîre ?

— Secția de învățămînt a sfatului popular raional a luat

imediat măsuri, veni răspunsul.

— V-a trimis un director ?

— Nu. Ne-a trimis un inspector care să constate de ce n-avem director. A constatat și a plecat.

— Și ? V-a trimis un alt director ?

— Nu. Ne-a trimis un alt inspector. Inspectorul numărul doi a venit să constate ce anume a constatat inspectorul numărul unu. A constatat și s-a înapoiat la raion. Aici la raion, inspectorul numărul doi a spus : „Tovarăși, am constatat că ceea ce a constatat inspectorul numărul unu e adevărat : căminul n-are director. Așa că trebuie luate imediat măsuri”.

— Și s-au luat ?

— Da !

— În sfîrșit ! V-au trimis un director ?

— Nu ! Un inspector Inspectorul numărul trei. Inspector-metodist ca și ceilalți doi, și tot ca și ceilalți doi a constatat că nu avem director și nici activitate.

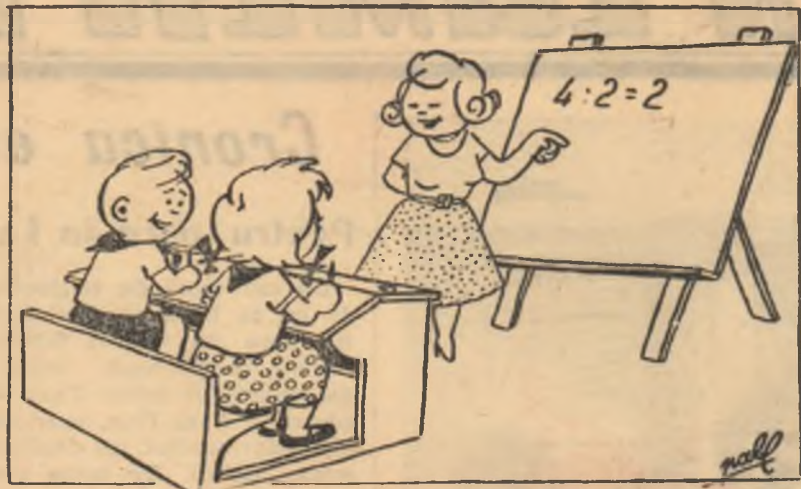
— Echipă de dansuri aveți ?

— Avem, dar joacă duminică la horă.

PATRU și NICIUNUL..

— Cor aveți ?
— Cînd ne uităm la cămin, începem a cînta „De țî-ar spune poarta ta...”. Pentru fiecare director cîntăm : „Du-mă vîntule departe”... În mai puțin de un an s-au vînturat patru directori. Cam unul pe sezon. Vara nu rămîne că e nădușeală, toamna că e umezeală, iarna că e geruală...
— Și primăvara ?
— Primăvara a plecat fără motiv. Zicea să găsim noi motivul, că el e plătit ca organizator cultural, nu ca organizator de motive.
— Și-acum ce-aveți de gînd ?
— Mergem la raion să cerem un director. Dacă nu unul definitiv, barem sezonier, că se-anunță primăvară frumoasă. Sau dacă n-o fi sezonier, măcar zilier. Să avem și noi activitate culturală măcar, așa cum spune un cîntec : „Un minut, un singur minut”..

La g.a.c. „I. C. Frimu” din Socodor, raionul Criș, s-a repartizat colectivștilor primul avans bănesc din acest an.

— Azi am ieșit foarte bine la „împărțire”... Eu am luat zece la școală și tata cîteva mij de la g.a.c...
(Desen de PALL)

PANOU de ONOARE

Colectivștii din Daia, regiunea Hunedoara, au obținut din cultivarea sfeclii de zahăr venituri de 600.000 lei.

Bune venituri le-o adus
Sfecla de zahăr și mi-am spus
Că la așa frumos venit
Și traiul lor s-a... indulcit !

În ultimii ani colectivștii din Hărman, regiunea Brașov, și-au cumpărat 14 motociclete și 455 de biciclete.

Cînd pornesc colectivștii,
Cine șade și socoate
Înțelege că la Hărman
Treaba merge... ca pe roate.

Colectivștii din Beciche-recul Mic, obțin frumoase succese în mărirea șeptelului de animale.

Nu e lucru de mirare
Cînd sînt oamenii gospodari
Chiar de-l mic Becicherecul
Rezultatele sînt... mari.

Școlarii din satul Bocșa, raionul Zalău, s-au angajat să strîngă 4.000 kg. deșeuri de fier.

Se ntrec și micii gospodari
să facă cinste-acestul sat ;
din pilda lor și alți școlari
au foarte mult de... învățat.

Ghicatori

Cocostire cu git intins

De arșiță e aprins

Și într-una se apleacă

Și bea apă cite-oleacă.

(Cumpina Irintin)

După deal, dintr-un tezaur

Au fișnit săgeți de aur.

(Razele de soare)

ION MARINESCU
corespondent

COMPARAȚII

De vreun an și jumătate
Nu vorbeam cu nea Cajal —
El era în colectivă.
Iară eu... individual.
Asta n-ar fi fost nimica,
Da-mi spusese vorbe tari
„Tudorică, tu cu mine
Nu poți mă să te compari !
Am o mie zile-muncă
Și cu ele mi-am făcut
Mobilă și casă nouă
Și mașină de cusut.
Da' tu, ce-ai ? Doar o căsuță,
Stîlpii țî-s mînceați de cari
Și cu mulți de prin comună
Tu nu poți să te compari !”
Imi venea să mor de ciudă
Și mă frămînta un foc :
Tot volam eu ca să intru...
Hotărăște-te, Boboc !
Dup-o vreme de-ndoială
M-am decis : intru și eu —
Și-mpreună cu nevasta
Iată-ne la gheaceu,
Pentru zilele de muncă
Primul an noi am primit
Bani frumoși, dar și în casă

Cîte nu ne-au trebuit !
Ca să nu lungesc povestea,
În alt an ne-am cumpărat
Aragaz cu două ochiuri
Și-un frumos covor plușat
Iar nevastă-mea de colo :
— Dacă o să muncî ? cu spor !
Parcă văd că pînă la mamă
Facem casă cu pînă !

Ieri i-am spus : — Nene Cajal
Vii nițel și-n casa mea ?
Hai, că am o țuiculiță
De-ți pierzi caii pe șosea !
— Bine ! zice. Și cînd vine,
Ne privește mulțumit :
— Ei comedie ca asta,
Bravo, mă, v-ați instărit !
— Și cu... vorba cum rămîne
Iar Cajal, înviorat :
— Ce să mai vorbim, vecine
Nu mai ești de comparat
Cu cel ce erai odat' !

VALERIU FILIMON

...Pentru că plantăm pe terase amenajate pe terenurile în pantă

(Desen de F. CALAFETEANU)